

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2017/458

z dnia 15 marca 2017 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) 2016/399 w odniesieniu do zintensyfikowania odpraw na granicach zewnętrznych z wykorzystaniem odpowiednich baz danych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dokonywanie odpraw na granicach zewnętrznych pozostaje jednym z najważniejszych środków ochrony obszaru bez wewnętrznej kontroli granicznej i w znaczący sposób pomaga zagwarantować długofalowe bezpieczeństwo Unii i jej obywateli. Takie odprawy dokonywane są w interesie wszystkich państw członkowskich. Jednym z celów takich odpraw jest zapobieganie zagrożeniom dla bezpieczeństwa wewnętrznego i porządku publicznego państw członkowskich, bez względu na źródło takich zagrożeń, w tym również w przypadku gdy źródłem takich zagrożeń są obywatele Unii.
- (2) Osoby korzystające z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii podlegają obecnie co do zasady minimalnej odprawie polegającej na szybkiej i bezpośredniej weryfikacji ważności dokumentu podróży uprawniającego do przekroczenia granicy. Zjawisko zagranicznych bojowników terrorystycznych, z których wielu jest obywatelami Unii, dowodzi konieczności zintensyfikowania odpraw na granicach zewnętrznych wobec osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii.
- (3) Dokumenty podróży osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii powinny być zatem systematycznie kontrolowane, przy wjeździe na terytorium państw członkowskich i przy wyjeździe z tego terytorium, z wykorzystaniem odpowiednich baz danych o skradzionych, przywłaszczonych, utraconych i unieważnionych dokumentach podróży, w celu zapewnienia, aby osoby te nie ukrywały swojej prawdziwej tożsamości.
- (4) Państwa członkowskie są zobowiązane do systematycznej odprawy obywateli państw trzecich przy wjeździe z wykorzystaniem wszystkich odpowiednich baz danych. Należy zapewnić, aby odprawy takie były systematycznie dokonywane także przy wyjeździe.
- (5) Straż graniczna powinna również dokonywać systematycznych odpraw osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii, z wykorzystaniem Systemu informacyjnego Schengen (SIS) oraz innych odpowiednich unijnych baz danych. Powinno się to odbywać bez uszczerbku dla sprawdzeń w krajowych bazach danych i bazach danych Interpolu.
- (6) Dlatego też, w celu zapewnienia pełnego wykonania niniejszego rozporządzenia, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby ich straż graniczna na przejściach granicznych na granicach zewnętrznych miała dostęp do odpowiednich krajowych i unijnych baz danych, w tym również do SIS oraz do bazy danych Interpolu o skradzionych lub utraconych dokumentach podróży (SLTD).

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 lutego 2017 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 7 marca 2017 r.

- (7) Takich systematycznych odpraw należy dokonywać w pełni przestrzegając odpowiednich przepisów prawa Unii, w tym Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą”), zgodnie z art. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399⁽¹⁾ oraz z pełnym poszanowaniem godności ludzkiej, zgodnie z art. 7 tego rozporządzenia.
- (8) Zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) 2016/399 państwa członkowskie powinny rozmieścić odpowiedni personel i zasoby w ilości dostatecznej dla dokonywania systematycznych odpraw, aby zapobiec powstawaniu nieproporcjonalnie długiego czasu oczekiwania i spowolnienia płynności ruchu na granicach zewnętrznych w wyniku takich odpraw.
- (9) Obowiązek dokonywania systematycznych odpraw przy wjeździe i wyjeździe ma zastosowanie na zewnętrznych granicach państw członkowskich. Ma on również zastosowanie – zarówno przy wjeździe, jak i wyjeździe – na wewnętrznych granicach państw członkowskich, których weryfikacja zgodnie z mającymi zastosowanie procedurami oceny Schengen została pomyślnie zakończona, ale w odniesieniu do których decyzja o zniesieniu kontroli na ich granicach wewnętrznych zgodnie z odpowiednimi postanowieniami odnośnych aktów przystąpienia nie została jeszcze podjęta. Aby uniknąć dwukrotnego poddawania tym odprawom osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii przy przekraczaniu wewnętrznych granic lądowych tych państw członkowskich, przy wyjeździe powinno być możliwe poddawanie ich takim odprawom już tylko wrywkowo, na podstawie oceny ryzyka.
- (10) Rozwój technologiczny sprawił, że możliwe jest, co do zasady, dokonywanie sprawdzeń w odpowiednich bazach danych w sposób, który jedynie w ograniczonym stopniu wpływa na czas przekraczania granicy, gdyż kontrolowanie dokumentów i odprawa osób mogą być dokonywane równolegle. W tym kontekście właściwe mogłoby być wykorzystywanie bramek do automatycznej odprawy granicznej. Wykorzystywanie danych dotyczących pasażerów, otrzymywanych zgodnie z dyrektywą Rady 2004/82/WE⁽²⁾ lub zgodnie z innymi przepisami prawa Unii lub prawa krajowego, również mogłoby przyczynić się do przyspieszenia odpraw wymaganych przy przekraczaniu granic. Możliwe jest zatem zintensyfikowanie odpraw na granicach zewnętrznych do celu lepszego identyfikowania osób, które zamierzają ukryć swoją prawdziwą tożsamość lub wobec których dokonano odpowiednich wpisów ze względów bezpieczeństwa lub w celu zatrzymania, nie powodując przy tym nieproporcjonalnych negatywnych skutków dla osób podróżujących w dobrej wierze. Systematyczne odprawy powinny być przeprowadzane na wszystkich granicach zewnętrznych.
- (11) Gdyby jednak dokonywanie systematycznych odpraw na granicach z wykorzystaniem baz danych miało nieproporcjonalny wpływ na płynność ruchu na granicy, państwa członkowskie powinny mieć możliwość odstąpienia od dokonywania takich systematycznych odpraw, jeżeli na podstawie oceny ryzyka zostanie ustalone, że takie odstąpienie nie spowoduje zagrożenia dla bezpieczeństwa. Taka ocena ryzyka powinna zostać przekazana Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej (zwanej dalej „Agencją”), ustanowionej na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624⁽³⁾, oraz powinna być przedmiotem sprawozdań zarówno dla Komisji, jak i dla Agencji. W odniesieniu do granic powietrznych możliwość odstąpienia od dokonywania takich systematycznych odpraw powinna mieć zastosowanie jedynie przez ograniczony okres przejściowy. Na przejściach granicznych, na których nie przeprowadza się takich systematycznych odpraw, tożsamość osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii powinna być ustalana na podstawie okazanego autentycznego dokumentu podróży uprawniającego do przekroczenia granicy. W tym celu należy przeprowadzać szybką i bezpośrednią weryfikację ważności dokumentu podróży uprawniającego do przekroczenia granicy oraz weryfikację obecności śladów sfałszowania lub podrobienia, przy użyciu, w stosownych przypadkach, urządzeń technicznych, a w przypadku wątpliwości co do dokumentu podróży lub w przypadku gdy istnieją przesłanki, że taka osoba mogłaby stanowić zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych państw członkowskich, funkcjonariusz straży granicznej powinien dokonać sprawdzenia we wszystkich odpowiednich bazach danych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (12) W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza w sposób ukierunkowany dokonywać odpraw z wykorzystaniem odpowiednich baz danych w odniesieniu do osób korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii, powinno niezwłocznie powiadomić o tym pozostałe państwa członkowskie, Agencję oraz Komisję. Komisja powinna opracować procedurę takiego powiadamiania we współpracy z państwami członkowskimi, zgodnie z Praktycznym podręcznikiem dla straży granicznej (podręcznik Schengen).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 77 z 23.3.2016, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2004/82/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie obowiązku przekazywania przez przewoźników danych dotyczących pasażerów (Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 24).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1).

- (13) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004⁽¹⁾ Unia wprowadziła identyfikatory biometryczne: wizerunek twarzy i odciski palców jako zabezpieczenia paszportów i dokumentów podróży wydawanych przez państwa członkowskie. Zabezpieczenia te zostały wprowadzone, aby uczynić paszporty i dokumenty podróży bezpieczniejszymi oraz ustanowić wiarygodny związek między paszportem lub dokumentem podróży a jego posiadaczem. Zatem w razie wątpliwości co do autentyczności dokumentu podróży uprawniającego do przekroczenia granicy lub co do tożsamości jego posiadacza państwa członkowskie powinny weryfikować co najmniej jeden z tych identyfikatorów biometrycznych. W miarę możliwości takie samo podejście należy stosować w odniesieniu do odpraw obywateli państw trzecich.
- (14) Aby ułatwić systematyczne odprawy z wykorzystaniem baz danych, państwa członkowskie powinny stopniowo wycofywać z obiegu dokumenty podróży nieposiadające pola do odczytu maszynowego.
- (15) Niniejsze rozporządzenie pozostaje bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾.
- (16) Państwa członkowskie powinny, w interesie własnym oraz w interesie pozostałych państw członkowskich, wprowadzać dane do unijnych baz danych. Powinny również zapewnić, aby dane te były dokładne i aktualne oraz aby były one pozyskiwane i wprowadzane zgodnie z prawem.
- (17) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zintensyfikowanie odpraw z wykorzystaniem baz danych na granicach zewnętrznych w szczególności w odpowiedzi na wzrost zagrożenia terrorystycznego, dotyczy jednego z zabezpieczeń obszaru bez wewnętrznej kontroli granicznej, a w związku z tym właściwego funkcjonowania strefy Schengen, cel ten nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie indywidualnie, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii. Unia może zatem podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (18) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia – podejmuje decyzję, czy dokona jego transpozycji do swego prawa krajowego.
- (19) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE⁽³⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związane ani go nie stosuje.
- (20) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE⁽⁴⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (21) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁵⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385 z 29.12.2004, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31).

- (22) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE, w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽²⁾.
- (23) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽³⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji 1999/437/WE, w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽⁴⁾.
- (24) Jeśli chodzi o stosowanie SIS, niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym, w rozumieniu – odpowiednio – art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r., art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r. i art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2011 r. Wyniki zapytań w SIS powinny pozostawać bez uszczerbku dla art. 1 ust. 4 decyzji Rady 2010/365/UE ⁽⁵⁾.
- (25) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych oraz zasad ustanowionych w szczególności w Karcie.
- (26) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) 2016/399,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 8 rozporządzenia (UE) 2016/399 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Osoby korzystające z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii podlegają odprawie, przy wjeździe i wyjeździe, w następujący sposób:

a) weryfikacji tożsamości i obywatelstwa osoby oraz weryfikacji autentyczności i ważności dokumentu podróży uprawniającego do przekroczenia granicy, w tym również poprzez sprawdzenie w odpowiednich bazach danych, w szczególności:

1) w SIS;

2) w bazie danych Interpolu o skradzionych lub utraconych dokumentach podróży (SLTD);

3) w krajowych bazach danych zawierających informacje o skradzionych, przywłaszczonych, utraconych i unieważnionych dokumentach podróży.

W przypadku paszportów i dokumentów podróży zawierających nośnik pamięci, o którym mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 2252/2004 ^(*), sprawdza się autentyczność danych z mikroprocesora;

⁽¹⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

⁽⁴⁾ Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady 2010/365/UE z dnia 29 czerwca 2010 r. w sprawie stosowania w Republice Bułgarii i w Rumunii przepisów dorobku Schengen związanych z systemem informacyjnym Schengen (Dz.U. L 166 z 1.7.2010, s. 17).

b) weryfikacji, czy osoba korzystająca z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii nie jest uznawana za stanowiącą zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych któregośkolwiek z państw członkowskich, w tym również poprzez sprawdzenie w SIS i innych odpowiednich unijnych bazach danych. Odbывается się to bez uszczerbku dla sprawdzeń w krajowych bazach danych i bazach danych Interpolu.

W przypadku wątpliwości co do autentyczności dokumentu podróży lub tożsamości jego posiadacza weryfikuje się co najmniej jeden z identyfikatorów biometrycznych umieszczanych w paszportach i dokumentach podróży wydanych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2252/2004. W miarę możliwości weryfikacji takiej dokonuje się także w odniesieniu do dokumentów podróży nieobjętych tym rozporządzeniem.

2a. W przypadku gdy odprawy z wykorzystaniem baz danych, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b), miałyby nieproporcjonalny wpływ na płynność ruchu, państwo członkowskie może zdecydować o dokonywaniu tych odpraw w sposób ukierunkowany na konkretnych przejściach granicznych, na podstawie oceny ryzyka w odniesieniu do porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych któregośkolwiek z państw członkowskich.

Zakres i czas trwania tymczasowego ograniczania się do ukierunkowanych odpraw z wykorzystaniem baz danych nie mogą wykraczać poza to, co jest ściśle niezbędne, i określane są zgodnie z oceną ryzyka dokonaną przez dane państwo członkowskie. Ocena ryzyka zawiera uzasadnienie tymczasowego ograniczania się do ukierunkowanych odpraw z wykorzystaniem baz danych, uwzględnia między innymi nieproporcjonalny wpływ na płynność ruchu oraz zawiera dane statystyczne o pasażerach i incydentach związanych z przestępczością transgraniczną. Ocena ryzyka jest regularnie uaktualniana.

Osoby, które co do zasady nie podlegają ukierunkowanym odprawom z wykorzystaniem baz danych, podlegają co najmniej odprawie zmierzającej do ustalenia ich tożsamości na podstawie okazanego dokumentu podróży. Taka odprawa polega na szybkiej i bezpośredniej weryfikacji ważności dokumentu podróży uprawniającego do przekroczenia granicy oraz weryfikacji obecności śladów sfałszowania lub podrobienia, a w przypadku wątpliwości co do dokumentu podróży lub w przypadku gdy istnieją przesłanki, że taka osoba mogłaby stanowić zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych państw członkowskich, funkcjonariusz straży granicznej dokonuje sprawdzenia w bazach danych, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b).

Dane państwo członkowskie niezwłocznie przekazuje swoją ocenę ryzyka i jej uaktualnienia do Europejskiej Agencji Straży Granicznej i Przybrzeżnej, (zwanej dalej »Agencją«), ustanowionej na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 (**) i co sześć miesięcy składa Komisji oraz Agencji sprawozdanie na temat stosowania ukierunkowanych odpraw z wykorzystaniem baz danych. Dane państwo członkowskie może zdecydować o utajnieniu oceny ryzyka lub jej części.

2b. W przypadku gdy państwo członkowskie zamierza prowadzić ukierunkowane odprawy z wykorzystaniem baz danych na mocy ust. 2a, niezwłocznie powiadamia o tym pozostałe państwa członkowskie, Agencję oraz Komisję. Dane państwo członkowskie może zdecydować o utajnieniu powiadomienia lub jego części.

W przypadku gdy państwa członkowskie, Agencja lub Komisja mają zastrzeżenia do zamiaru prowadzenia ukierunkowanych odpraw z wykorzystaniem baz danych, niezwłocznie powiadamiają o tych zastrzeżeniach dane państwo członkowskie. Dane państwo członkowskie bierze te zastrzeżenia pod uwagę.

2c. Do dnia 8 kwietnia 2019 r. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ocenę wykonania i skutków ust. 2.

2d. W odniesieniu do granic powietrznych, ust. 2a i 2b mają zastosowanie przez okres przejściowy nieprzekraczający sześciu miesięcy od dnia 7 kwietnia 2017 r.

W wyjątkowych okolicznościach, w przypadku gdy – w danym porcie lotniczym – ze względu na szczególne trudności infrastrukturalne wymagany jest dłuższy okres czasu na dostosowania mające na celu umożliwienie prowadzenia systematycznych odpraw z wykorzystaniem baz danych bez nieproporcjonalnego wpływu na płynność ruchu, sześciomiesięczny okres przejściowy, o którym mowa w akapicie pierwszym, może zostać przedłużony dla tego konkretnego portu lotniczego o nie więcej niż 18 miesięcy, zgodnie z procedurą określoną w akapicie trzecim.

W tym celu państwo członkowskie powiadamia Komisję, Agencję oraz pozostałe państwa członkowskie, najpóźniej w terminie trzech miesięcy przed upływem okresu przejściowego, o którym mowa w akapicie pierwszym, o szczególnych trudnościach infrastrukturalnych w danym porcie lotniczym, o planowanych środkach ich rozwiązania oraz o okresie czasu potrzebnym na ich wdrożenie.

W przypadku gdy ze względu na szczególne trudności infrastrukturalne wymagany jest dłuższy okres czasu na dostosowania, Komisja upoważnia dane państwo członkowskie – w terminie jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia, o którym mowa w akapicie trzecim, oraz po konsultacji z Agencją – do przedłużenia okresu przejściowego dla danego portu lotniczego i w stosownych przypadkach określa czas trwania takiego przedłużenia.

2e. Odpraw z wykorzystaniem baz danych, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b), można dokonywać z wyprzedzeniem w oparciu o dane dotyczące pasażerów otrzymane zgodnie z dyrektywą Rady 2004/82/WE (***) lub zgodnie z innymi przepisami prawa Unii lub prawa krajowego.

W przypadku gdy odpraw tych dokonuje się z wyprzedzeniem w oparciu o takie dane dotyczące pasażerów, dane otrzymane z wyprzedzeniem sprawdza się na przejściu granicznym porównując je z danymi zawartymi w dokumencie podróży. Weryfikuje się również tożsamość i obywatelstwo danej osoby, jak również autentyczność i ważność dokumentu podróży uprawniającego do przekroczenia granicy.

2f. W drodze odstępstwa od ust. 2, osoby korzystające z prawa do swobodnego przemieszczania się na mocy prawa Unii, które przekraczają wewnętrzne granice lądowe państw członkowskich, których weryfikacja zgodnie z mającymi zastosowanie procedurami oceny Schengen została pomyślnie zakończona, ale w odniesieniu do których decyzja o zniesieniu kontroli na ich granicach wewnętrznych zgodnie z odpowiednimi postanowieniami odnośnych aktów przystąpienia jeszcze nie została podjęta, mogą zostać poddane odprawie przy wyjeździe, o której mowa w ust. 2, jedynie wrywkowo, na podstawie oceny ryzyka.

(*) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2252/2004 z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie norm dotyczących zabezpieczeń i danych biometrycznych w paszportach i dokumentach podróży wydawanych przez państwa członkowskie (Dz.U. L 385 z 29.12.2004, s. 1).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1624 z dnia 14 września 2016 r. w sprawie Europejskiej Straży Granicznej i Przybrzeżnej oraz zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady, rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 i decyzję Rady 2005/267/WE (Dz.U. L 251 z 16.9.2016, s. 1).

(***) Dyrektywa Rady 2004/82/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie obowiązku przekazywania przez przewoźników danych dotyczących pasażerów (Dz.U. L 261 z 6.8.2004, s. 24).;

2) w ust. 3 lit. a) ppkt (i) oraz (ii) otrzymują brzmienie:

„(i) weryfikację tożsamości i obywatelstwa obywatela państwa trzeciego oraz autentyczności i ważności dokumentu podróży uprawniającego do przekroczenia granicy, w tym również poprzez sprawdzenie w odpowiednich bazach danych, w szczególności:

1) w SIS;

2) w bazie danych SLTD Interpolu;

3) w krajowych bazach danych zawierających informacje o skradzionych, przywłaszczonych, utraconych i unieważnionych dokumentach podróży.

W przypadku paszportów i dokumentów podróży zawierających nośnik pamięci sprawdza się autentyczność danych z mikroprocesora, o ile dostępne są aktualne certyfikaty;

(ii) weryfikację, czy dokumentowi podróży towarzyszą w stosownych przypadkach wymagana wiza lub dokument pobytowy.”;

3) ust. 3 lit. a) ppkt (vi) otrzymuje brzmienie:

„(vi) weryfikację, czy dany obywatel państwa trzeciego, jego środek transportu i przewożone przez niego przedmioty nie stanowią potencjalnie niebezpieczeństwa dla porządku publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego, zdrowia publicznego lub stosunków międzynarodowych któregośkolwiek z państw członkowskich. Weryfikacja taka obejmuje bezpośrednie sprawdzenie danych i wpisów o osobach oraz, jeśli to konieczne, o przedmiotach, w SIS i innych odpowiednich unijnych bazach danych, a także o działaniach, jakie należy ewentualnie podjąć w związku z wpisem. Pozostaje to bez uszczerbku dla sprawdzeń w krajowych bazach danych i bazach danych Interpolu.”;

4) w ust. 3 lit. g) ppkt (i) oraz (ii) otrzymują brzmienie:

„(i) weryfikację tożsamości i obywatelstwa obywatela państwa trzeciego oraz autentyczności i ważności dokumentu podróży uprawniającego do przekroczenia granicy, w tym również poprzez sprawdzenie w odpowiednich bazach danych, w szczególności:

- 1) w SIS;
- 2) w bazie danych SLTD Interpolu;
- 3) w krajowych bazach danych zawierających informacje o skradzionych, przywłaszczonych, utraconych i unieważnionych dokumentach podróży.

W przypadku paszportów i dokumentów podróży zawierających nośnik pamięci sprawdza się autentyczność danych z mikroprocesora, o ile dostępne są aktualne certyfikaty.”;

- 5) ust. 3 lit. g) ppkt (iii) otrzymuje brzmienie:

„(ii) weryfikację, czy dany obywatel państwa trzeciego nie jest uznawany za zagrożenie dla porządku publicznego, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa wewnętrznego lub stosunków międzynarodowych któregośkolwiek z państw członkowskich, w tym poprzez sprawdzenie w SIS i innych odpowiednich unijnych bazach danych. Pozostaje to bez uszczerbku dla sprawdzeń w krajowych bazach danych i bazach danych Interpolu;”;

- 6) uchyla się ust. 3 lit. h) ppkt (iii);

- 7) w ust. 3 dodaje się litery w brzmieniu:

„ia) odpraw z wykorzystaniem baz danych, o których mowa w lit. a) ppkt (i) i (vi) oraz w lit. g), można dokonywać z wyprzedzeniem, w oparciu o dane dotyczące pasażerów, otrzymane zgodnie z dyrektywą 2004/82/WE lub zgodnie z innymi przepisami prawa Unii lub prawa krajowego.

W przypadku gdy odpraw tych dokonuje się z wyprzedzeniem w oparciu o takie dane dotyczące pasażerów, dane otrzymane z wyprzedzeniem sprawdza się na przejściu granicznym porównując je z danymi zawartymi w dokumencie podróży. Weryfikuje się tożsamość i obywatelstwo danej osoby, jak również autentyczność i ważność dokumentu podróży uprawniającego do przekroczenia granicy;

ib) w przypadku gdy istnieją wątpliwości co do autentyczności dokumentu podróży lub tożsamości obywatela państwa trzeciego, odprawy w miarę możliwości obejmują weryfikację co najmniej jednego z identyfikatorów biometrycznych umieszczonych w dokumencie podróży;”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 15 marca 2017 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

A. TAJANI

Przewodniczący

W imieniu Rady

I. BORG

Przewodniczący